

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ श्रियः संक्षये सतीति शेषः हीनलक्ष्मीके इत्यर्थः ॥ १८ ॥ समाः संवत्सरान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भा० सप्तषष्ठ्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सरोषेति रोषेण रागो रक्तिमातेन सहितं सरोषरागं तदुपहतं च म्लानं च तेन वल्गुना सुंदरेण न ते स्वभावतः उन्नते क्रोधेन भ्रुवौ यस्यास्तथा विस्फू
ऐणे यान् पृषतान्यं कून् हरिणान् शरभान् शशान् ॥ ऋक्षान् रुरुन् शं वरांश्च गवयांश्च मृगान् बहून् ॥ १४ ॥ वराहान् महिषांश्चैव याश्चान्यामृगजातयः ॥ प्रदास्यति स्व
यंतुभ्यं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ १५ ॥ जयद्रथ उवाच कुशलं प्रातराशस्य सर्वमेदित्सितं त्वया ॥ एहि मे रथमारोह सुखमाप्नुहि केवलं ॥ १६ ॥ गतश्रीकान्तद्वराज्या
रूपणान् गतचेतसः ॥ अरण्यवासिनः पार्थान् नानुरोत्थुं त्वमर्हसि ॥ १७ ॥ नैव प्राज्ञा गतश्रीकं भर्तारमुपयुंजते ॥ युंजानमनुयुंजीत न श्रियः संक्षये वसेत् ॥ १८ ॥
श्रिया विहीनाराष्ट्राच्च विनष्टाः शाश्वतीः समाः ॥ अलंते पांडुपुत्राणां भक्त्या क्लेशमुपासितुं ॥ १९ ॥ भार्या मे भवसुश्रोणित्यजैनान् सुखमाप्नुहि ॥ अखिलान् सिंधु
सौवीरान् अप्नुहि त्वं मया सह ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्ता सिंधुराजेन वाक्यं हृदयकंपनं ॥ रुष्णा तस्मादपाक्राम देशात् स भ्रुकुटीमुखी ॥ २१ ॥ अव
मत्यास्य तद्वाक्यमाक्षिप्य चतुर्मध्यमा ॥ मैवमित्यब्रवीत् रुष्णालज्जस्वेति च सैधवं ॥ २२ ॥ साकांक्षमाणा भर्तृणामुपयातमनिदिता ॥ विलोभयामास परं वाक्यै
र्वाक्यानि युंजती ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणप० जयद्रथद्रौपदीसंवादे सप्तषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच सरोषरागोपहतेन वल्गुना सरागनेत्रेण न तोन्नत भ्रुवा ॥ मुखेन विस्फूर्य सुवीरराष्ट्रपंततो ब्रवीत्तद्रुपदात्मजा पुनः ॥ १ ॥ यशस्विनस्तीक्ष्ण
विषान्महारथानभिब्रुवन्मूढनलज्जसेकथं ॥ महेंद्रकल्पान्निरतान् स्वकर्मसु स्थितान् समूहेष्वपि यक्षरक्षसां ॥ २ ॥ न किंचिदीदृजं प्रवदंति पापं वने चरं वा गृहमेधि
नं वा ॥ तपस्विनं संपरिपूर्णविद्यं भषंति हैवं श्वनराः सुवीर ॥ ३ ॥ अहं तु मन्येत वनास्तिकश्चिदेतादृशे क्षत्रियसंनिवेशे ॥ यस्त्वद्यपातालमुखे पतंतं पाणौ गृहीत्वा प्र
तिसंहरेत ॥ ४ ॥ नागं प्रभिन्नगिरिकूटकल्पमुपत्यकां हैमवतीं चरंतं ॥ दंडीवयूथादपसेधसित्वं योजेतुमाशंससिधर्मराजं ॥ ५ ॥ बाल्यात्प्रसुप्तस्य महाबलस्य
सिंहस्य पक्ष्माणि मुखाल्लुनासि ॥ पदासमाहत्य पलायमानः क्रुद्धं यदा द्रक्ष्यसि भीमसेनं ॥ ६ ॥
र्यं फूत्कारं कृत्वा ॥ १ ॥ अभिअभिक्रम्य ब्रुवन् स्थितान् अचलान् यक्षादिभिरप्यजेयानित्यर्थः ॥ २ ॥ ईदृजं स्तुत्यं वने चरं वानप्रस्थं पापं पापवचनं प्रवदंति संत इति शेषः श्वनराः शुनक तुल्यानरास्त्वादृशास्तु
एवं उक्तरीत्या भषंति ब्रुवंति ॥ ३ ॥ क्षत्रियसंनिवेशे नृपसमाजे पातालमुखे महागते प्रति संहरेत प्रतिषेधेन ॥ ४ ॥ उपत्यकां अद्रिसमीपभूमिं दंडीदंडमात्रा युधोयूथात्समूहात् अपसेधसि अपकर्षसि ॥ ५ ॥ बा
ल्यात् मौढ्यात् पक्ष्माणि मुखोपरि स्थिकेशान् पदासमाहत्य लुनासि छिनत्ति ॥ ६ ॥